

[Formanden.]

Hvornaar agter Socialministeren at stille Forslag om en ny Arbejderbeskyttelseslov?

Ragnhild Andersen: Fra gammel Tid har Arbejderbevægelsen haft Krav paa og Ønske om en effektiv Arbejderbeskyttelseslovgivning til Forebyggelse og Bekæmpelse af Ulykker paa Arbejdspladserne. Den Fabriklov, vi har i Dag, er imidlertid ikke tilstrækkelig. Den er skandaløst forældet og omfatter principielt kun Haandværk og Industri og endda kun de Virksomheder, der drives paa fast Arbejdssted og beskæftiger mindst 5 Arbejdere. En hel Række Virksomheder, i hvilke der er en betydelig Ulykkesrisiko, er slet ikke omfattet af Loven; det gælder f. Eks. Bygningsindustrien, Lastnings- og Losningsarbejde, Arbejde med Transport, Arbejde i Land- og Skovbrug, Handels- og Kontorvirksomheder og Arbejde paa Hoteller og Restauranter m. v. Med den kolossale industrielle og tekniske Udvikling, der har fundet Sted under og mellem de to Verdenskrige, er det klart, at Fabrikloven, der ikke er revideret siden 1913, og hvis Hovedindhold endda stammer fra 1901 eller tidligere, slet ikke gør Fyldest som en virkelig Beskyttelseslov.

Allerede før Krigen, i 1938, laa der et færdigt Forslag til en ny Arbejderbeskyttelseslov, som efter min Opfattelse burde være gennemført dengang. Regeringens nuværende Chef kritiserede da ogsaa saa tidligt som i November 1945 under Finanslovdebatten Venstreregeringen, fordi den ikke havde bragt dette færdige Forslag frem, og udtalte, at Venstres forebyggende Linie med dette Forslag kom ud for en virkelig Prove.

Imidlertid har Regeringen endnu ikke forelagt Lovforslaget, skønt „Social-Demokraten“, den københavnske Social-Demokrat, i en Kronik i Marts 1947 oplyste, at Gennemførelsen af det færdige Forslag ikke vilde koste det offentlige noget videre, og at saavel Arbejdsgivernes som det offentliges Merudgifter utvivlsomt meget hurtigt vilde blive dækket ind ved det Fald i Ulykkernes Antal, der vilde blive Resultatet af en forbedret Fabriklov.

I vore Nabolande Sverige, Norge og England er der allerede før Krigen gennemført nye Arbejderbeskyttelseslove, medens vi stadig paa dette som paa flere andre vigtige sociale Omraader hinker langt bagefter.

Mange af de Ulykker, der sker daglig, snart ved Bygningsarbejder, snart ved Udgravninger, snart ved Lastning og Losning,

kunde forhindres, om vi havde en virkelig Beskyttelseslov. Jeg kan nævne, at ved Lastning og Losning sker der saa mange og saa store Ulykker hvert Aar, at hver Arbejder, der er fuldt beskæftiget, i Gennemsnit koster Ulykkesforsikringen 88 Kr. Ved Opførelsen af Kirkespir og Fabrikkskorstene og Nedrivning af gamle Huse er Udgiften gennemsnitlig helt oppe paa 1 000 Kr. pr. Arbejder aarlig, fordi der paa disse Omraader overhovedet intet Arbejdstilsyn findes.

Derfor har jeg stillet det Spørgsmaal til den højtærede Socialminister: Hvornaar agter Socialministeren at fremsætte Forslaget om en ny Arbejderbeskyttelseslov?

Socialministeren (Strøm): Forslag til en ny Arbejderbeskyttelseslov blev udarbejdet af en sagkyndig Kommission før Krigen, saadan som det ærede Medlem nævnte. Paa Grund af de ekstraordinære Forhold under Krigen var det imidlertid ikke muligt at faa Forslaget gennemført, men umiddelbart efter Krigen genoptog Socialministeriet Sagen med Henblik paa Lovforslagets à jour-Føring. Herunder har ogsaa Arbejdsraadet, hvori saavel Arbejdere som Arbejdsgivere er repræsenterede, haft Lovforslaget til Udtalelse.

Ud over de Ændringer, der er en Følge af Forandringer i den øvrige Lovgivning og af den tekniske Udvikling, maa der imidlertid ogsaa tages Hensyn til de efter Krigen vedtagne, ret omfattende internationale Konventioner og Henstillinger, og Socialministeriet undersøger, hvorvidt Bestemmelser heri kan give Anledning til at ændre Lovforslaget. Det er Ministeriets Opfattelse, at vi paa disse Omraader, saa vidt det lader sig gøre, bør være i Overensstemmelse med den internationalt anerkendte Standard og derved have Mulighed for at ratificere de af Arbejdsorganisationerne vedtagne Konventioner. Det er min Hensigt at fremsætte Lovforslaget, saa snart det forberedende Arbejde er tilendebragt.

Ragnhild Andersen: Jeg havde haabet, at den højtærede Socialminister havde kunnet sige, at Lovforslaget vilde blive fremsat i denne Samling. Socialministeren lovede at fremsætte Lovforslaget, saa snart det lod sig gøre. Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Socialminister vilde love, at det blev i indeværende Samling.

Socialministeren (Strøm): Enhver Arbejder har vel Krav paa en rimelig Tid til sit Arbejde, hvad enten det er en Arbejder